



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **T. S.**, nar.X, bytem X, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 19.2.2013 č.j. MPSV-UM/16726/12/9S-MSK, sp. zn. SZ/1499/2012/9S-MSK, o **příspěvku na péči,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného **se** pro vady řízení **zrušuje** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím 19.2.2013 č.j. MPSV-UM/16726/12/9S-MSK, sp. zn. SZ/1499/2012/9S-MSK žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 24.10.2012 č.j. 4484/2012/HLU, kterým byl žalobci snížen příspěvek na péči z částky 8.000,- Kč na částku 800,- Kč ode dne 1.11.2012. Žalovaný jakožto odvolací orgán dospěl k závěru,

že žalobce byl ode dne zahájení správního řízení, tj. od 23.12.2011 do 31.12.2011 považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. - lehká závislost a náleží mu příspěvek na péči ve výši 800,- Kč měsíčně. Od 1.1.2012 se žalobce považuje nadále za osobu starší 18-ti let závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I., a proto mu náleží stále příspěvek na péči ve výši 800,- Kč.

Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, v níž uvedl, že nesouhlasí s hodnocením svého zdravotního stavu, neboť je v rozporu s lékařskými nálezy a zprávami. Posudkový lékař učinil závěr o jeho závislosti v I. stupni, aniž by podrobněji zkoumal jeho zdravotní stav. K jednání nebyl přizván, takže si nemohl učinit odpovídající představu o jeho postižení. Dále v žalobě uvedl, že při posuzování jeho zdravotního stavu nebylo přihlédnuto k ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 539/2009 sp (žalobce tím zřejmě mínil vyhlášku č. 359/2009 Sb., kterou se ovšem stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity). Jak vyplývá z lékařských zpráv, není schopen soběstačnosti ani v základních věcech bez pomoci druhé osoby. Tento zdravotní stav u něj trvá od narození a nelepší se, naopak podle posudku z psychologie a psychiatrie není soběstačný. Pokud by bylo jeho hodnocení provedeno podle platných předpisů v souladu se zdravotní dokumentací, byl by jeho zdravotní stav hodnocen III. stupněm postižení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě ze dne 20.5.2013 poukázal zejména na závěr posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR), kterým bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce není osobou, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc nebo dohled při úkonech nebo životních potřebách dosahujících stupně závislosti III. (těžká závislost), ale stupně I. (lehká závislost).

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 19.2.2013 č.j. MPSV-UM/16726/12/9S-MSK, sp. zn. SZ/1499/2012/9S-MSK a připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i připojeného správního spisu Městského úřadu Hlučín, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, žalobcem předložených lékařských zpráv, a to z Psychiatrické léčebny v Opavě z hospitalizace od 24.3.2010 do 18.4.2010, PhDr. H.K.-psychologa z vyšetření z 16.-17.7.2009, lékařské zprávy MUDr. V. M., ortopedická ambulance FN Ostrava z března 2006 a dodatečně předložené zprávy PhDr. K.-psychologa ze dne 12.3.2014 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s., jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného (§ 75 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že Městský úřad Hlučín, odbor sociálních věcí a zdravotnictví vydal dne 21.12.2011 oznámení, že zahajuje řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči. Dne 20.2.2012 provedl Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě, na který přešla kompetence podle zákona

č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon o sociálních službách, sociální šetření v místě bydliště žalobce. Poté byl vyžádán posudek o stupni závislosti žalobce pro účely příspěvku na péči, který byl podán dne 24.5.2012 posudkovým lékařem OSSZ v Opavě se závěrem, že žalobce je osobou, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Dne 24.10.2012 rozhodl Úřad práce ČR - Krajská pobočka v Ostravě o snížení příspěvku na péči žalobci z částky 8.000,- Kč na částku 800,- Kč měsíčně ode dne 1.11.2012. K odvolání žalobce rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 13.8.2012 tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání, neboť prvoinstanční správní orgán nepostupoval podle čl. IV. přechodných ustanovení odst. 1 zákona č. 366/2011 Sb. a nepožadoval od příslušné okresní správy sociálního zabezpečení doplnění posouzení stupně závislosti žalobce ve smyslu zákona o sociálních službách ve znění platném do 31.12.2011, když toto řízení bylo zahájeno dne 23.12.2011 a nebylo pravomocně ukončeno přede dnem nabytí citovaného zákona. Správní orgán I. stupně poté vyžádal další posudek OSSZ Opava, která doplňující posudek podala dne 5.10.2012 s tím, že před 1.1.2012 byl žalobce osobou, u které byl zjištěn stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby I. – lehká závislost s tím, že potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při 4 úkonech péče o vlastní osobu a při 9 úkonech soběstačnosti (krajský soud poznamenává, že tento posudek nenalezl ve spisové dokumentaci správního orgánu I. stupně, ale jeho fotokopii toliko ve spisu žalovaného). Na základě posudků OSSZ ze dne 24.5.2012 a 5.10.2012 vydal Úřad práce ČR – Krajská pobočka Ostrava rozhodnutí ze dne 24.10.2012, jímž od 1.11.2012 žalobci snížil příspěvek na péči z částky 8.000,- Kč na částku 800,- Kč měsíčně. K odvolání žalobce pak žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím. Žalovaný rozhodl na základě závěru posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 1.2.2013, podle kterého u žalobce nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d), c) nebo b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve IV., III. nebo II. stupni, jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) citovaného zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Od data 23.12.2011 do 31.12.2011 nešlo o osobu, která se podle § 8 písm. d), c) nebo b) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV., III. nebo II., šlo o osobu, která se podle § 8 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 206/2009 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Z uvedeného posudku krajský soud zjistil, že posudková komise vycházela z kompletní spisové dokumentace OSSZ a žalovaného, zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. E. P. a sociálního šetření ze dne 20.2.2012, lékařského nálezu PL MUDr. P. ze dne 30.5.2012, psychologického vyšetření z července 2009 a srpna 2012, propouštěcí zprávy z Psychiatrické léčebny v Opavě ze dne 19.4.2010, z propouštěcí zprávy Beskydského rehabilitačního centra z ledna 2012 a ortopedického vyšetření MUDr. G. ze dne 6.4.2012. V diagnostickém souhrnu zdravotního omezení žalobce uvedla PK MPSV ČR lehkou mentální retardaci s poruchami chování ADHD, epilepsii GM a skoliózu páteře.

V průběhu řízení žalobce doručil krajskému soudu psychologické vyšetření ze dne 12.3.2014 PhDr. H.K.. V tomto vyšetření se uvádí, že aktuální intelektový výkon dle WAIS – R osciluje na dolní hranici lehkého mentálního postižení, proti minulému

vyšetření je patrné zhoršení úsudku a plánování, exekutivních funkcí, grafomotoriky a volné aktivity. Mestické funkce dle WMS zcela selhávají, jsou sníženy až do pásma středně těžkého mentálního postižení s narušením vstřípivosti, retence, výbavnosti duševní kontroly, orientace i schopnosti učení se novým materiálům. V závěru této zprávy se uvádí, že intelektové funkce oscilují na dolní hranici lehkého mentálního postižení a že proti minulému vyšetření je patrná progrese kognitivního deficitu především v oblasti mestických funkcí (toho času spadají do pásma středně těžkého mentálního postižení), grafomotoriky, volné aktivity a exekutivních funkcí. Myšlení je rigidní, stereotypní a ulpívavé. Osobnost žalobce je těžce imaturovaná s narušenou kontrolou reality s intolerancí vůči zátěži a závěrem je konstatováno, že je nutný soustavný dohled a dopomoci druhé osoby.

Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (po 31.12.2011) *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve*

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,*
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,*
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,*
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,*
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.*

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění k 1.1.2012 při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí

s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., která blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dorozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) Oblékání a obouvání:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetřovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) Osobní aktivity:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

Krajský soud zhodnocením všech shora uvedených zjištění a skutečností dospěl k závěru, že žalovaný jakožto odvolací správní orgán, rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Ze správního spisu správního orgánu I. stupně – odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu Hlučín sp. zn. 17298/2007/HLU krajský soud zjistil, že dne 24.10.2007 byl posouzen stupeň závislosti žalobce pro účely příspěvku na péči LPS ČR - Úřadu práce v Opavě se závěrem, že žalobce potřebuje pomoc při 8 úkonech péče o vlastní osobu a 13 úkonech soběstačnosti, takže byl uznán osobou s II. stupněm závislosti na pomoci jiné fyzické osoby. Na základě tohoto posouzení mu byl snížen příspěvek na péči rozhodnutím ze dne 7.11.2007 z částky 9.000,- Kč na částku 4.000,- Kč měsíčně od 1.8.2007. Toto rozhodnutí Krajský úřad Moravskoslezského kraje rozhodnutím ze dne 2.9.2008 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně s tím, že se dopustil procesní vady, jelikož účastníku řízení nedoručil oznámení o zahájení řízení. Následně byl podán dne 11.12.2008 další posudek LPS ČR – Úřadu práce v Opavě se závěrem, že u žalobce se jedná o III. stupeň (těžká závislost), neboť potřebuje pomoc při 10 úkonech péče o vlastní osobu a 14 úkonech soběstačnosti. Na to Městský úřad Hlučín, odbor sociálních věcí a zdravotnictví žalobci rozhodnutím ze dne 7.10.2008 žalobci od 1.8.2007 zvýšil příspěvek na péči z částky 4.000,- Kč na částku 8.000,- Kč měsíčně.

V nyní projednávané věci podle posudků OSSZ Opava ze dne 24.5.2012 a ze dne 5.10.2012 je žalobce považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Podle těchto posudků je jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav zapříčiněn lehkou psychomotorickou retardací na hranici se středně těžkou retardací a omezuje jej zvládat jen některé základní životní potřeby. Jde tedy o stejné zdravotní postižení, které je uvedeno v dřívějších posudcích. Ani v jednom z těchto posudků není řádně odůvodněna příčina, pro kterou byl takový posudkový závěr učiněn. Posudek lékaře OSSZ v Opavě ze dne 5.10.2012 v tomto směru obsahuje následující citaci: „Na základě žádosti o doplnění posudku ve věci příspěvku na péči ze dne 24.5.2012 před 1.1.2012 posudkový lékař prostudoval celou psychiatrickou zdravotní dokumentaci, přitom zjištěno z jednotlivých nálezů, že nejpozději 3.8.2011 potvrzena schopnost zvládat mnohé úkony, které při předchozím jednání nezvládal. Uvedeno, že v péči posledního psychiatra od 5/2008. Psychiatr zjišťuje, že se jedná o adaptovaného 17měsíční, navštěvoval zvláštní školu, vyučen jako pečovatel, ale sám neví v jakém oboru, na dotaz, co jej trápí: mrzí jej, že mu je 20

let a nemá kamarádi, ti jej odhánějí. Pak se cítí starý, též mu vadí, že jej mamka musí stále napomínat. Má problémy s chováním, je roztržitý, neposlouchá, bývá

naštvaný, bývá i napomínán, že sedí u počítače. Z uvedeného plyne podstatné zlepšení proti předchozím šetřením“. Takové zdůvodnění zlepšení zdravotního stavu bez jeho dalšího rozboru považuje krajský soud nejen za nepřesvědčivé, ale do jisté míry i nesrozumitelné.

V rámci odvolacího řízení, na jehož základě bylo vydáno konečné správní rozhodnutí žalovaného ze dne 19.2.2013, vyžádal odvolací orgán posudek od PK MPSV ČR, který byl vypracován dne 1.2.2013. Tento posudek byl vzat jako stěžejní důkaz pro odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Jak je již shora uvedeno, posudek obsahuje přehled zdravotnické dokumentace žalobce, ze které při jeho vypracování posudková komise vycházela a diagnostický souhrn zdravotních omezení žalobce. Posudek dále stručně uvádí jednotlivé lékařské nálezy a obsah záznamu o sociálním šetření provedeném dne 20.2.2012. Samotné posudkové hodnocení pak obsahuje konstataci, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, hlavně o lehkou mentální retardaci s poruchami chování. Psychologické vyšetření z července 2009 uvádí IQ 64, při kontrole v srpnu 2012 je uvedeno IQ 51, WIQ 56, PIQ 52. Je uvedeno narušení vizuomotorické koordinace, jsou stereotypie a infantilismus. V posudkovém hodnocení se dále uvádí, že „podle propouštěcí zprávy z BRC ani v jiném odborném nálezu není uvedena porucha hybnosti horních končetin ani omezení jemné motoriky, ovládá PC, jezdí do chráněné dílny, kde se vyrábí žirafy, jezevčáci, pracuje s keramikou apod., zrak s korekcí 5/15, sluch normální. Podle sociálního šetření vybalí potraviny, připraví jednoduchou stravu s dohledem, zvládne běžnou i celkovou hygienu, je schopen se obléci, je sice uvedena neschopnost zapnout knoflíky, ale v odborných nálezech není uvedeno žádné omezení jemné motoriky. Dále dle sociálního šetření je orientován místě bydliště a okolí, dojíždí 3x týdně do chráněné dílny hromadnou dopravou, ovládá domácí těžké spotřebiče, zvládne menší nákup, chodí na procházky“. Posudkové hodnocení končí tím, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, „pro zdravotní omezení nezvládne životní potřeby h), i), j), celkem 3 životní potřeby. Je schopen vybalit potraviny a připravit si jednoduché jídlo, nezvládne však vyřizování svých záležitostí v rámci životní potřeby i). Do 31.12.2012 při péči o vlastní osobu nezvládal úkony q), r), u soběstačnosti úkony a), b), c), d), e), f), g), h), k), q), r), celkem nezvládal 13 úkonů“. Ani z tohoto posudku není zjištěné, v čem konkrétně došlo ke zlepšení ve zdravotním stavu žalobce oproti posudkovým hodnocením provedeným v dřívějších správních řízeních o příspěvku na péči žalobce a které konkrétní lékařské zprávy o takovém zlepšení zdravotního stavu žalobce svědčí. Nutno uzavřít, že i posudek PK MPSV ČR ze dne 1.2.2013, na jehož základě je postaveno rozhodnutí žalovaného, je z těchto důvodů neúplný a nepřesvědčivý. Navíc ze shora citovaného psychologického vyšetření ze dne 12.3.2014, byť vyhotoveného po datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, vyplývá zhoršení zdravotního stavu žalobce a nikoliv jeho zlepšení.

Se zřetelem k ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, krajský soud neměl možnost v této právní věci vyžádat od posudkové komise doplňující posudek, jehož úkolem by bylo odstranění shora naznačeného zdůvodnění, v čem nastala změna v žalobcově zdravotním stavu, v důsledku které mu má být snížen

příspěvek na péči ze III. stupně závislosti na I. stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby, případně vyžádáním nového posudku od jiné posudkové komise.

Za této situace krajskému soudu nezbylo, než rozhodnutí žalovaného zrušit pro vady řízení podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc mu vrátil k dalšímu řízení podle odst. 4 téhož ustanovení. Žalovaný v dalším řízení bude povinen odstranit vady řízení, které spočívají v neúplnosti a tím i nepřesvědčivosti posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 1.2.2013.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci úspěšnému žalobci v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu právnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 6. června 2014

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**